

Som eksempler på konkrete målrettede initiativer kan jeg nævne, at praksisundersøgelser, for også at sikre politisk bevågenhed om sagsbehandlingskvaliteten, skal behandles i et møde i kommunalbestyrelsen i den kommune, der er blevet undersøgt. Det er netop ved en lovændring i 2009 blevet fastslået, at den myndighed, der har foretaget undersøgelsen, kan kræve en tilbagemelding om, hvilke foranstaltninger kommunalbestyrelsen har besluttet at undersøge skal føre til i kommunen. Der er iværksat projekter med henblik på systematisk benchmarking af kommunernes sagsbehandling på baggrund af praksisundersøgelserne, og den første benchmarking vil blive offentliggjort i 2009. Gennem projektet »Den koordinerende sagsbehandler« er der udviklet redskaber og handlevejledninger, der kan understøtte de sammenhængende og helhedsorienterede indsats over for den enkelte på handicapområdet. Der er indført familierådgivere på kvindekrisecentre fra den 1. juli 2008. Der er fra den 1. januar 2009 indført en fast kontaktperson til alle modtagere af personlig hjælp og pleje. Fra den 1. juli 2009 får kommunerne pligt til at etablere en familievejlederordning for familier, som får et barn med nedsat funktionsevne. Som led i ministeriets projekt »Retssikkerhed og formidling« er der dels udarbejdet en praktisk vejledning til sagsbehandlere i at skrive korrekte og forståelige afgørelser, dels en pjece om, hvordan kommunerne bliver bedre til at sikre borgernes succesfulde medvirken i egne sager. Som led i anbringelsesreformen er der fra 2006 og fremover afsat midler til længerevarende uddannelsesforløb for sagsbehandlere og kommunale ledere og mellemledere på børn- og ungeområdet.

Noget af det allervigtigste for borgernes retssikkerhed er enkle og klare regler, der er til at forstå og administrere. Det gør det klart og gennemskueligt for både borgere og kommuner, hvad der gælder. Dermed bliver det også enklere at træffe den rigtige afgørelse i den enkelte sag.

Regeringens afbureaukratiseringsprogram, der udmøntes i konkrete initiativer i den kommende folketingsssamling, vil forbedre lovkvaliteten og fjerne overflødige procesregler for dermed at lette sagsbehandlingen. På den måde bliver der fokus på den egentlige sociale indsats frem for bureaukrati i sagsbehandlingen. Hjælpen til den enkelte er jo, hvad det hele i den sidste ende handler om, og der vil vi sætte ind og styrke retssikkerheden.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget har forslagsstillerne peget på en række emner, hvor de mener at der kan være nogle retssikkerhedsmæssige problemer, som kræver en løsning, og jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til nogle enkelte af disse emner.

Det foreslås, at der bør overvejes omvendt bevisbyrde i klagesystemet. Det forslag giver efter min opfattelse ikke mening. I det administrative klagesystem er det klagemyndigheden, der har pligten til at undersøge sagen tilstrækkeligt til, at der kan træffes en korrekt afgørelse. Der er altså slet ikke tale om, at borgeren og myndigheden er modparter, og borgeren skal ikke løfte en bevisbyrde.

Et andet forslag er, at en kommission skal se på, om borgerne bør have en godtgørelse på f.eks. 5.000 kr., hvis en kommune har overtrådt en sagsbehandlingsregel. Et sådant forslag vil efter min opfattelse ikke øge retssikkerheden, men blot flytte myndighedernes fokus og ressourceforbrug væk fra det væsentlige i den enkelte sag, nemlig hjælpen til borgeren.

Det foreslås også, at en kommission skal overveje en udvidelse af mulighederne for retshjælp på det sociale område. Klager man over en myndighedsafgørelse, kan man få offentlig retshjælp ved en advokat, hvis man opfylder de økonomiske betingelser for at få fri proces. Derimod kan man ikke få betalt bistand fra en advokat, inden der overhovedet er truffet en afgørelse. Det skyldes, at offentlige forvaltningsmyndigheder har pligt til at yde vejledning og bistand. Udgangspunktet i lovgivningen er altså som nævnt, at forvaltningsmyndigheden og borgeren ikke skal betragtes som modparter. Det udgangspunkt er efter min opfattelse vigtigt at fastholde.

Jeg vil ikke gå yderligere ind i forslagens enkelte dele, og det skyldes, at det som sagt er min og regeringens grundlæggende holdning, at borgerne ikke vil få glæde af nedsættelsen af en retssikkerhedskommission. Den reelle retssikkerhed gavnede bedst ved en målrettet indsats med udgangspunkt i konkrete problemer. Regeringen tror ikke på, at en retssikkerhedskommission er den rette vej til enklere regler og en øget reel retssikkerhed for den enkelte, og regeringen kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 17:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.